
Szibériai Petőfi-versek

(Fordította: Dalmay Árpád)

JULISKÁRA GONDOLOK

Juliskára gondolok – érzem
Tüze melegét.
Boldoggá tesz, hogyha látom
Gyönyörű szemét.
Két csillagnak ragyogása
Mennyei fény villanása.

SZENT KÖTELESSÉG

Nem jár a hőstettemért
Jutalom vagy dicsőség.
Teljesítem kötelességem,
Mert küzdeni a honért
Szent kötelesség!

JÚLIÁNAK

Zúg és süvölt az őszi szélvihar már,
Zörög az ágakon sok halott levél.
Mint rab kezén csörömpölnek a bilincsek,
Úgy viszi messze szavaim a szél:
Ó, Julcsám drága! Pusztító méregként
Gyötrik lelkem a gondolatok.
Életem árán is visszaszerezném
A te örök szerelmedet én.
Vérző szívem sebével menekültem,
Feláldoztalak a szabadságomért.
Hatalmas Isten, farkasként üvöltöm:
Szemed világa fénysugár szívemben,
Ragyogó kékje örökre enyém.

AZ ÉN LELKEM

Az én lelkem bánat nem szomorítja,
Tomboljon bár a zivatar,
Hadd dühöngjön hát, kikacagja,
Nem rettentí a vad vihar.

Szárnyaimat a balsorsom bár letörte,
Csonkjaikat büszkén fölemelem.
Büszkén hívom ki sorsom ádáz küzdelemre,
Erős a lelkem, nem bánt el velem.

Magasztos célok tárultak fel énelöttem,
S a büszke lélek, oh sors, meg nem törhető.
Bilincsből bár kezem, a kínjaim legyűrtem,
Hát győzelmet ígér már nekem a jövő.

Ne némulj el, ujjongj, ne félj semmitől, lelkem!
Vesd meg a kínokat, mert hát mik is azok.
Légy idegen e földi porhüvelyben,
Szeress, higgy, várj és bizakodj!

BUDA ÉS PESTA

Vajon ki volt Buda és Pesta?
Régi korok hősei voltak.
Benépesítették Udát és Vestát,
Számos törzset meghódítottak.
Mongolok földjéről indultak,
A Szelenga magas partjától,
Bátran, félelmet nem ismertek.
Ezrével lovasok vonultak,
S a kék Dunánál honra letek.
Megismervén dicsó múltjukat,
Visszafelé tettem meg útjukat.
Szibéria földjére jöttem,
Barguzini burját jurtákban
Én száműzött fogolyként éltem,
Nemesekkel és katonákkal.

Mondjunk egy imát

Mondjunk egyszívvel
imát Istennek,
lehecsünk végre
szabad, hős nemzet.

Nem üres égbolt,
nem puszta eszme:
értelmünk hívja,
Isten van benne.

Megtanít minket,
hogy a jót lássuk,
szeressük forrón
drága hazánkat.

Nem azt becsüljük,
ki gazdag, tisztelt,
szép ruhában jár,
vagy aki kedvelt.

Nem azt ki népünk
élősdí férgé,
csak azt szeretjük,
ki szenved érte.

Üdvözléttel verset fordító Anonymus: CHYLLÓ

МОЛИТВУ БОГУ ДРУЖНО ВОЗНЕСЕМ

Молитву Богу
Дружно вознесем:
Свою честь, свободу
Этим мы спасем.
Но не Богу, что на небе,
А что в голове.
Уму-разуму молись –
Вот и Бог тебе.
Он тебя научит
Добро понимать,
Свой народ любить покрепче,
Зло же презирать.

Не смотреть, кто побогаче,
А кто почестней.
Не смотреть, одет кто лучше,
А кто подобрей.
Тех любить, кто за народ
Весь свой век страдал,
А не тех, кто у народа
Плод труда украл.